

i Butikken, blandt andre fra Sogneraadsformand Jensen, røbede Vejlbøndernes indeklemte Misundelse; og Villing havde levet længe nok paa Landet til at vide, at især hos Bønder er Misundelsen ofte det første Skridt paa Vejen til Anerkendelse og Underkastelse. Han var derfor i de sidste Dage ligesom sunket ned i en Grav af Melankoli. Han saa' i Aanden, hvorledes Skibberuppernes forbryderiske Selvraadighed vilde blive ved at brede sig ud over Egnen, ja over det hele Land; hvorledes Forbrugsforeninger og Andelsforetagender vilde skyde op som giftige Paddehatte i hver en By, medens gamle, paa Fagdannelse og Paapasselighed grundede Forretninger sygnede hen og ubarmhjærtigt tilintetgjordes. Hvor langt var man ikke allerede kommen? Forleden havde en Handelsrejsende fortalt ham, at de københavnske Grosserere, der i Begyndelsen paa det bestemtteste vægrede sig ved at handle med Forbrugsforeningernes Opkøbere, nu formelig sloges om dem paa Børsen? Og havde han ikke med egne Øjne set, hvorledes de store Handlende inde fra Købstaden kom kørende her forbi i deres Landauere, med Liberikusk paa Bukken, for at gøre Væver Hansen deres ærbødige Opvartning og personlig vise ham deres Prøver paa Foderstoffer, Kul og Brændevin? Og hvorledes stod det vel til